

СПРАВА ГОНАРУ

У Лапіцкім сельсавеце Асіповіцкага раёна нам расказалі, ці лёгка атрымаць пераходны сцяг

Дарэчы, для любога сельскага Савета дэпутатаў атрымаць гэты сцяг вельмі пачэсна. Бо ён дастаецца выключна найлепшым. На Магілёўшчыне такія спаборніцтвы паміж сельскімі Саветамі праводзяцца ўжо 11 гадоў. Шчасціць, трэба сказаць, не ўсім раёнам. А вось Асіповіцкі вызначыўся ўжо другі раз. У 2014 годзе сцяг дастаўся Вяззеўскаму сельсавету. Зараз жа «прапісаўся» ў Лапічах.

ПАКАЗАЦЬ СЯБЕ З УСІХ БАКОЎ

— Гэта работа не толькі старшыні сельскага Савета Аляксандра Гарадзілава, а ўсяго калектыву і грамадскасці, якая працуе на тэрыторыі, — тлумачыць **старшыня Асіповіцкага райсавета дэпутатаў Аляксандр ПУЗІК**. — Каб выйсці ў пераможцы, трэба ўсебакова паказаць сваю працу: выдзене справядчасці, арганізацыйна-масавую работу — такіх паказчыкаў дзясятка, не менш. Лапіцкі сельсавет усе іх выканаў. Тут добра спрацавалі разам з сельгаспрадпрыемствамі па закупе малака і буйной рагатай жывёлы. Праведзена вялікая работа па зносе пустуючых дамоў і перадачы зямель у севазварот.

— Самае цяжкае тут — знайсці нашчадкаў, — уключаецца ў размову **старшыня Лапіцкага сельскага Савета Аляксандр ГАРАДЗІЛАЎ**. — Прыходзіцца і ў Расію звяртацца. Было, што родныя прысылалі адмову ад спадчыны. Праз суд прызнаём дамы пустуючымі. Толькі пасля гэтага іх можна знасіць. Калі гаспадар памірае, нашчадкі на працягу паўгода павінны ўступіць у правы бяссплатна, потым за гэта прыйдзецца плаціць грошы. Але шмат хто свой шанц не выкарыстоўвае. Дом прыходзіць у заняпад, туды пачынаюць звальваць смецце, таму сельсавет павінен прыняць меры.

— А хто вам дапамагае ў гэтай рабоце?

— Райсавет дапамагае. Стараюся, каб на сесіях і выканках усе да аднаго прысутнічалі, у тым ліку кіраўнікі школ і дзіцячых садкоў, клубу і гэтак далей. Я ж на сваёй тэрыторыі ўсіх ведаю. Прыехаў у Жорнаўку ў 1977 годзе, з тых часоў там і жыю. Працаваў галоўным інжынерам, потым старшыней калгаса, начальнікам цэха дрэваапрацоўкі. Вопыт вялікі. Усіх дырэктараў і начальнікаў ведаю.

— Але ж для іх гэта як грамадская нагрузка. Напэўна, не цікава.

— Чаму не цікава? Калі яны бачаць вынік, ім падабаецца. Напрыклад, уцягванне зямель у севазварот. Няма зараснікаў, беспарадку — прыгожа. Культура вытворчасці на вышыні. Яны зацікаўлены, каб людзі прыгожа жылі, каб было прыемна ў вёску заехаць. Сёння ж кожны кіраўнік за парадка на сваёй тэрыторыі адказвае. Быў у нас закінуты вялікі сад, мы замацавалі яго за Лапіцкай школай, яны там ужо другі год гаспадарыць — выразалі ўвесь хмызняк, пабялілі дрэва. У Лапічах знайшлі прадпрымальніка, які з пустуючага бу-

дынка зрабіў краму. Цяпер робіць кавярню на 60 месцаў.

ВЯЛІКАЯ ГРАВА СТАЛА ПЕРСПЕКТЫЎНАЙ

А яшчэ Лапіцкаму сельсавету вельмі пашчасціла на актывістаў. Мінчанка Лілія Лабус некалькі гадоў таму пайшла на пенсію і вярнулася ў родную вёску. Нехта ў раёне ёй сказаў, што Вялікая Грава неперспектыўная, і гэта вельмі яе зачепіла. Разам з мужам Пятром Мікалаевічам распрацавалі ўласную праграму, як адрадыць вёску, і цяпер паступова яе рэалізуюць.

Сужэнцы ЛАБУСЫ любяць наводзіць прыгажосць.

— Спачатку пачала наводзіць парадка вакол сябе, потым узялася за навакольную сядзібу, — дзеліцца вопытам стараста. — Побач была згарэлая хата, людзі туды неслі смецце — пліты газавыя, боты, усякае рыззё. Сама парадка наводзіла і суседзяў заклікала. Спачатку адмаўляліся, казалі, адчапіся, а потым і самі сталі прыклад паказваць. Хочацца ж жыць у чысціні.

На ўездзе ў вёску раней стаяла закінутая сядзіба, але сужэнцы яе акультурылі за свой кошт, а яшчэ паставілі крыж. Дзякуючы Ліліі Сцяпанаўне ў вёску пачаў заязджаць і рэйсавы аўтобус. Стараста спачатку ў аўтапарк звярталася, а ёй там адказалі — не рэнтабельна. Яна тады пайшла на прыём да старшыні Асіповіцкага райвыканкама. І той даў дабро. Цяпер аўтобус ходзіць 3 разы на тыдзень. «Нам пакуль хопіць, — кажа жанчына. — У нас жа толькі 50 жылых дамоў, а не 100, як мы плануем. Лічба рэальная, раней у нас было і болей».

А нядаўна з падачы Ліліі Сцяпанаўны тут пачалі рэалізоўваць грандыёзны праект — узвядзенне капліцы. Яна нават ездзіла на прыём да першага намесніка старшыні Магілёўскага аблвыканкама Алега Чыкіды, і той адобрыў гэта рашэнне. Выдзе-

лілі 4 соткі пад будаўніцтва. Ініцыятары ўзрадаваліся, сабраліся і ўжо падмурак зрабілі. «Капліца — гэта вяртанне духоўных традыцый. Будзе капліца — і вёска адрадыцца, — лічыць Лілія Сцяпанаўна. — Мой былы настаўнік Станіслаў Лукашэвіч выдаў кнігу пра храмы Асіповіцкага раёна. У нас у XIX стагоддзі таксама была царква. Ёсць звесткі, што ў 1855 годзе на сродкі жыхароў Вялікай Гравы праводзіўся яе капітальны рамонт. Вось такая цікавая гісторыя».

У планах пачысціць раку Граўку і зрабіць там нешта накшталт зоны адпачынку, каб было дзе салаўёў слухаць. А потым —

Аляксандр ГАРАДЗІЛАЎ ганарыцца перамогай.

Граве далі на сподачку. А мы што, горшыя?»

А Ё ХАЦЕ — ДОМ САЦЫЯЛЬНЫХ ПАСЛУГ

— Гэта наш «залаты фонд!» — кажа пра старастаў Аляксандр Пузік. — Таму што яны «вочы і вушы» старшыні сельскага Савета. Я нагадваю: вы не павінны маўчаць, павінны казаць пра ўсё, што адбываецца на месцах. Прыехала аўталаўка — трэба паглядзець, чым там гандлююць, наколькі свежы хлеб. Калі чэрствы, раю тэлефанаваць адразу ж мне. На вёсцы шмат адзінокіх. Захварэў нехта — трэба паведаміць, каб аператыўна дапамагчы. Раз на квартал збіраем нашых актывістаў у Асіповічах. Раімся, размаўляем, разглядаем праблемы. Каб не было пытанняў з вулічным асвятленнем, каб дарога была прагрэйданая, каб у сям'ях бяды не здарылася. Нам усё цікава.

У Асіповіцкім раёне 156 населеных пунктаў, з іх шмат такіх, дзе жыве ад 20 да 50 чалавек. Спецыялістаў у такіх вёсках не хапае, але гэта не значыць, што яны там наогул не бываюць. Сустрэчы адбываюцца ў дамах сацыяльных паслуг. Знаходзяцца і жыхары, якія з задавальненнем прапануюць для гэтага свае хаты. Туды па графіку прыязджаюць прадстаўнікі сельсавета, медык, сацыяльны работнік, участковы і гэтак далей. Там жа праводзяцца дні інфармавання. Народныя абраннікі расказваюць, што яны робяць для таго, каб людзям лягчэй жылося, тут жа сальчане дзеляцца набалелым.

Такіх дамоў сацыяльнага абслугоўвання ў раёне 37. Едзем у адзін з іх да старасты Ганны Блізнец у вёску Амінавічы. У мінулым яна — брыгадзір калгаса «Камунар», усе прывыклі звяртацца да жанчыны з любой нагоды. Яна безадмоўная, хоць і самай не салодка ў жыцці, ды і хвароб цэлы букет.

— Вось прыйшлі да аўталаўкі, а кагосьці няма. Мы адразу ж ганца пасылаем, — расказвае яна пра будзённы клопат. — Дровы патрэбны або дрэва спілаваць? Людзі спачатку да мяне звяртаюцца. Не магу заставацца ў баку ад чужых праблем — сумленне не дазваляе.

Нэлі ЗІГУЛЯ. zigulya@zviazda.by

Каментарый у тэму

Яўген НАЛЬГАЧОЎ, галоўны спецыяліст Магілёўскага абласнога Савета дэпутатаў:

— Атрымаць пераходны сцяг вельмі ганарова, бо гэта найвышэйшая адзнака нашай дэпутацкай дзейнасці. Асноўнай мэтай спаборніцтва з'яўляецца павышэнне ролі органаў мясцовага самакіравання ў вырашэнні пытанняў сацыяльна-эканамічнага развіцця адпаведных адміністрацыйна-тэрытарыяльных і тэрытарыяльных адзінак Магілёўскай вобласці, актывіза-

цыя дзейнасці органаў тэрытарыяльнага грамадскага самакіравання па ўключэнні жыхароў Магілёўскай вобласці ў вырашэнне пытанняў, якія маюць мясцовае грамадскае значэнне, садзейнічанне праваахоўным органам у забеспячэнні правапарадку і прафілактыкі правапарушэнняў, вырашэнне іншых задач мясцовага значэння. За 11 гадоў існавання гэтага спаборніцтва яго лідарамі станавіліся Чэрыкаўскі, Слаўгарадскі, Магілёўскі, Дрыбінскі, Бабруйскі раёны. Апошні раён нават тройчы. Зараз сцяг заслужана дастаўся Асіповіцкаму раёну. Так трымаць.

МЯСЦОВАЕ САМАКІРАВАННЕ
ГАЗЕТА ДЛЯ ВІБАРЧЫКАЎ І ДЭПУТАТАЎ МЯСЦОВЫХ САВЕТАЎ

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 15

ад 17 лютага 2009 года выдадзена

Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Заснавальнікі: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

Дырэктар — галоўны рэдактар
СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

Адказы за выпуск: КАРПЕНКА Н.У.

Грамадскі савет: ГЕРАСІМОВІЧ С.М., намеснік старшыні Пастаяннай камісіі па рэгіянальнай палітыцы і мясцовым самакіраванні Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь; АСКЕРКА Ю.В., адказы сакратар Савета па ўзаемадзейні органам мясцовага самакіравання пры Савете Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь; НАВУМЕНКА А.В., старшыня Нараўлянскага раённага Савета дэпутатаў; СУШЧАНКА М.Л., старшыня Глушанскага пасялковага Савета дэпутатаў Бабруйскага раёна.

Выдавец — рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова
«Выдавецкі дом «Звязда»

АДРАС РЭДАКЦЫІ:

220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

КАНТАКТНЫ ТЭЛЕФОН 292 44 12;

e-mail: info@zviazda.by

Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/106 ад 03.04.2009. 220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.

Тыраж 20.008.

Нумар падпісаны ў 19.30
16 мая 2017 года.